



ת"פ 16676/05/16 - מדינת ישראל נגד שלמה פרידמן

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין

ת"פ 16676-05-16 מדינת ישראל נ' פרידמן
המאשימה מדינת ישראל

הנאשם נגד
שלמה פרידמן

הכרעת דין

1. תמצית הכרעת הדין

לאחר ששמעתי את העדים ואת טיעוני הצדדים, ולאחר שעיינתי בכל החומר שהוגש, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "חוק העונשין"), ולזכות את הנאשם מחמת הספק מכל יתר העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.

2. כתב האישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן בשנית, בגדרו מיוחסים לנאשם המעשים שיפורטו להלן.

בלילה שבין 4.5.16 ל-5.5.16, החל מהשעה 19:00, התקיימה התקהלות אסורה של מאות אנשים סמוך לכיכר השבת בירושלים וברחובות הסמוכים. בסמוך לשעה 1:00 חסמו משתתפי ההתקהלות את צומת הרחובות בר-אילן ואביתר הכהן באמצעות פחי אשפה. במהלך האירוע דחף הנאשם פח אשפה גדול ממתכת למרכז הצומת. לאחר מכן החזיק הנאשם בידו דבר מה בוער וניסה להדליק באמצעותו את הפסולת שבפח. משלא הצליח הנאשם להצית את הפסולת שבפח הוא חזר לעמוד ליד בניין בשולי הצומת. לאחר מכן הגיעו כוחות משטרה לצומת והנאשם יידה לעברם ולעבר מכוניות שעברו במקום שתי אבנים. בעקבות כך החלו שני שוטרים, עידן וחן, לרדוף אחרי הנאשם. הנאשם ברח מהשוטרים לתוך מבנה של בית-כנסת שם תפס אותו השוטר עידן והודיע לו שהוא עצור. הנאשם הצליח להשתחרר מאחיזת השוטר עידן, ברח לקומה השנייה של המבנה והסתגר בתוך תא שירותים. השוטר עידן הורה לנאשם לפתוח את הדלת, ומשהנאשם סירב פרץ השוטר עידן את הדלת וניסה לעצור בשנית את הנאשם. הנאשם דחף את השוטר עידן לעבר משקוף הדלת במטרה למנוע את תפיסתו, ובעקבות כך נגרמו לשוטר חבלה ושריטה בכתף שמאל. בהמשך לאמור השוטרים עידן וחן השתלטו על הנאשם והובילו אותו אל מחוץ מבנה בית-הכנסת, שם ניסה הנאשם לברוח מהשוטרים פעם נוספת, אלא שלאחר מספר מטרים נתפס הנאשם.



בגין כל האמור לעיל מיוחסות לנאשם עבירות של התפרעות - עבירה לפי סעיף 152 לחוק העונשין, יידוי או ירי של אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה - עבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק העונשין, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 274(1)+(2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, ניסיון הצתה - עבירה לפי סעיף 448א(א) סיפא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, סיכון דרכים ונתיבי שיט - עבירה לפי סעיף 344 לחוק העונשין, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה ממשית - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

3. טענות הנאשם ותשובתו לכתב האישום

בתשובתו לכתב האישום טען הנאשם שמדובר במקרה של טעות בזיהוי. לטענת הנאשם הוא לא הניח פח אשפה גדול במרכז הצומת, הוא לא ניסה להצית את הפח והוא לא יידה אבנים. הנאשם טוען כי בשל ריבוי בני האדם שהיו באתר ההפגנה בלבדו השוטרים בינו לבין מי שבאמת ביצע את המעשים הנטענים בחלקו הראשון של כתב האישום. הנאשם מודה כי הוא אכן היה במקום האירוע בזמן שהתרחשו המעשים המתוארים בכתב האישום, וכי הוא ברח בזמן שהשוטרים רצו לכיוונו ולכיוונם של אחרים שעמדו לידו, ברם לדבריו כך הוא נהג לא בגלל שהוא ביצע עבירה כלשהי, אלא כיוון שהוא פחד מהשוטרים. הנאשם מאשר כי הוא נתפס בקומה השנייה של בית הכנסת אולם הוא מכחיש כי תקף את השוטר שעצר אותו או שניסה להתנגד למעצר או להימלט מהמעצר. הנאשם מכחיש את הנטען בכתב האישום לגבי מה שאירע בקומה הראשונה של בית הכנסת.

4. ראיות המאשימה

הראיות המרכזיות שהגישה המאשימה הן עדויותיהם של שני השוטרים - עידן שטיין וחן לוי (להלן - "עידן" ו-"חן") - אשר לטענתם צפו בנאשם עת ביצע את המעשים המיוחסים לו בחלק הראשון של כתב האישום, ולאחר מכן רדפו אחריו ועצרו אותו בבית הכנסת. בנוסף העידו מטעם המאשימה אביחי ארז - חוקר זירה טכנולוגית, מני חדד - גובה הודעת החשוד, חזי אלבו - חוקר שגבה הודעה משלימה מהחשוד, אפרים שושן - המפקד בשטח בזמן ההפגנה, ואביעד חלק - חוקר אשר שוחח במהלך החקירה עם השוטר עידן שטיין וערך בנוגע לשיחה את המזכר ת/6. כמו כן, הגישה המאשימה כראיות מסמכים נוספים, אליהם נתייחס בהמשך, ככל שיהיה צורך בכך.

5. ראיות הנאשם

הנאשם העיד בפתח פרשת ההגנה. בנוסף לנאשם העיד חברו - ישראל קפלינסקי - אשר לפי הטענה הסיע את הנאשם למקום שבו התרחשו האירועים, וכן העיד מר משה נוקריאן - אדם שגר באזור האירוע ואשר צילם חלק מאירועי הפגנה, אם כי לא את המעשים המיוחסים לנאשם.



דין והכרעה

6. השאלות העומדות לדין

בפתח סיכומיו הבהיר ב"כ הנאשם כי אין מחלוקת על כך שהייתה הפגנה שהפכה להתפרעות, על כך שהיה מי שחסם את הכביש ויידה אבנים, ועל כך שהשוטרים רדפו אחרי מאן דהו. כאמור, טענת הנאשם היא לטעות בזיהוי. ודוק, ב"כ הנאשם הבהיר בסיכומיו כי: **"אף אחד כאן גם לא חושב שמדובר כאן באיזה קנוניה של שוטרים.... עידן שטיין, ואני אומר שוב, אני לא חוזר בי, הוא לא בא להעליל עלילה, אבל ניכר שהעדויות שלו סובלת מעודף מוטיבציה ומהתעלמות מפרטים..."** (עמ' 135 ש' 8-7, עמ' 137 ש' 31-32). רוצה לומר, לשיטת הנאשם מדובר בטעות בזיהוי בתום לב. לנוכח טענה זו יתמקד הדיון בנסיבות שאפפו את הזיהוי, לרבות המרחק בין המקום בו עמדו השוטרים בחלקו הראשון של האירוע לבין אותו אדם שגרר את הפח ויידה את האבנים, משך הזמן שבו צפו השוטרים באותו אדם, התנאים האובייקטיביים ששררו בזירה, ועוד.

7. האירוע שבו עסקין הוא אירוע מתגלגל, ולפיכך את שאלת הזיהוי יש לבחון לאורך כל שלבי האירוע. ראשית, יש לבחון האם הוכחה טענת השוטרים לפיה הם זיהו את הנאשם כמי שגרר את פח האשפה לכביש, ניסה להצית אותו, יידה אבנים, ולאחר מכן נשאר לעמוד בפתח בניין מספר 25 בעברו השני של רחוב בר אילן. שנית, יש לבחון את השאלה האם הוכח שהאדם שאחריו החלו לרדוף השוטרים הוא אותו אדם שאותו הם זיהו בשלב הראשון של האירוע. שלישית, יש לבחון את השאלה האם הוכח שהאדם שאותו תפס השוטר עידן בקומה הראשונה של בית הכנסת הוא אותו אדם שאחריו החלו לרדוף השוטרים. ורביעית יש לבחון את השאלה האם האדם שעמו התעמת, לפי הטענה, השוטר עידן בקומה השנייה של בית הכנסת הוא הנאשם. נציין כבר עתה כי לגבי התשובה לשאלה הרביעית אין מחלוקת בין הצדדים, שכן גם ב"כ הנאשם מסכים כי הנאשם הוא האדם שבו פגש השוטר עידן בקומה השנייה של בית הכנסת (עמ' 120 ש' 7-13), אם כי הנאשם כופר בפרטי האירועים שהתרחשו בשלב זה של האירוע. כפי שהם נטענים בכתב האישום, ומכל מקום נטען כי לא בוצעה כל עבירה בשלב זה של האירוע.

נפנה, אם כן, לבחון את השאלות האמורות לאור גרסאות העדים השונים, בעיקר גרסאות השוטרים עידן וחן, וגרסת הנאשם.

8. גרסת השוטר עידן שטיין

עידן הוא מפקד יחידת סמ"ג ירושלים. בהודעתו במשטרה (נ/1), מסר עידן כי כאשר הוא הגיע למקום האירוע בצומת הרחובות אביתר הכהן ובר אילן, הוא זיהה חסימה של הרחוב באמצעות פחי אשפה. במקום נכחו שני כבאים אשר הרטיבו את התכולה של ארבעה פחים **"שהיו במרכז הכביש וחסמו את נסיעת הרכבים"** (נ/1 ש' 8). לאחר שהכבאים עזבו את המקום הורה עידן לשוטר שושן להזמין את עיריית ירושלים לצורך פינוי הפחים, ואילו הוא עצמו התרחק למרחק של עשרים מטר מהצומת על מנת לתצפת עליה (נ/1 ש' 10). בשלב מסוים הבחין עידן בנאשם מדרדר פח אשפה גדול לצומת, ולאחר מכן חזר הנאשם לעמוד ליד חבורת אנשים שעמדו ליד בית מספר 25 ברחוב בר אילן. לטענת עידן אנשי



החבורה לבשו בגדים שחורים ואילו הנאשם היה "היחיד שלבש חולצה לבנה ללא מקטורן שחור ולכן היה מאוד בולט לעין" (נ' 1 ש' 14-15). לאחר מספר דקות הבחין עידן בנאשם כשהוא מחזיק דבר מה בוער בידו וחוזר לעבר הפח. הנאשם ניסה להצית את האשפה שבפח, אך ללא הצלחה. אז, חזר הנאשם ועמד ליד בית מספר 25. בהמשך הבחין עידן בנאשם כשהוא מיידה שתי אבנים על כוחות המשטרה ועל רכבים שעברו במקום (ש' 19-21). בשלב זה התחיל עידן לרוץ יחד עם השוטר חן לעבר הנאשם, שמצדו החל להימלט דרך חצר פנימית של בנין 25. לאחר שהנאשם חצה את החצר הוא פנה שמאלה ואחר כך שוב שמאלה לתוך בית כנסת. עידן מסר בהודעתו כי בקומה הראשונה של בית הכנסת הוא זיהה את הנאשם מתנשף מהריצה ונסער, וכי הוא תפס את הנאשם בצווארון חולצתו, אלא שהחולצה נקרעה והנאשם הצליח להשתחרר וברח לעבר הקומה השנייה של בית הכנסת. בהמשך לכך עידן עלה לקומה השנייה, שם הבחין בחדר שירותים עם שני תאים, שאחד מהם היה נעול. הוא פתח את התא הנעול באמצעות אולר לדרמן שהיה ברשותו, ואז לדבריו: **"ראיתי את החשוד עם החולצה הקרועה מתנשף ונסער. בשלב זה השתלטתי עליו לאחר (ש)הלמתי בו כדי לעצור התנגדות. החשוד דחף אותי חזרה לעבר המשקוף של השירותים ואני חטפתי בגב כתף שמאל."** (ש' 30-32). לאחר מכן מתאר עידן כיצד כאשר הוא והשוטר חן הובילו את הנאשם אל מחוץ לבית הכנסת לכיוון רחוב בר אילן, השתחרר הנאשם מאחיזתו והחל לברוח, אלא שלאחר מספר מטרים עידן השתלט שוב על הנאשם ותוך כדי שהנאשם השתולל אצק אותו (ש' 35-42). עידן הדגיש בהודעתו במשטרה כי: **"כל הזמן הזה אני בקשר עין רציף עם החשוד מרגע שדרדר את הפח"** (ש' 23).

9. בנוסף להודעה האמורה שוחח עידן עם החוקר אביעד חלק אשר ערך מזכר אודות השיחה (ת' 6). מהמזכר עולה כי עידן מסר שהמקום אליו חזר הנאשם לאחר ניסיון הצתת הפח ולפני זריקת האבנים הוא בנין מספר 25, שם הוא עמד יחד עם 7-8 אנשים לבושים בלבוש חרדי. עידן מסר כי הנאשם היה היחיד שלבש חולצה לבנה, וכי הוא עמד במרחק של 20-30 מטר ממנו. בהמשך מסר עידן תיאור של מהלך המרדף אחרי הנאשם, כאשר לדבריו במהלך המרדף השוטר חן היה אחריו. עידן הוסיף ומסר כי כאשר הוא הגיע לקומה הראשונה של בית הכנסת הוא: **"הבחין בחשוד על פי תאורו ועל פי התנשפות לאחר בריחה מהשוטרים"** (שם). בהמשך השיחה עם החוקר חלק מסר עידן כי הוא ניסה לתפוס בצווארון חולצתו של הנאשם אך זה התנגד וכתוצאה מכך נקרע הצווארון והנאשם ברח לקומה העליונה של בית הכנסת. בשלב זה של השיחה מסר עידן לחלק כי: **"כל אותו שלב ציין השוטר כי כל העת נשמר קשר עין רציף"** (שם). בחלק האחרון של המזכר מציין מתאר חלק את שמסר לו עידן לגבי ההתרחשויות בקומה העליונה של בית הכנסת, ובעניין זה אין הבדל בין מה שמסר עידן לחוקר חלק לבין מה שמסר בהודעתו הנ"ל. עם זאת יצוין, כי במזכר שערך חלק אין זכר לטענת עידן לגבי ניסיון הבריחה המיוחס לנאשם במהלך הובלתו מבית הכנסת לניידת המשטרה (סעיף 6 לכתב האישום).

10. השוטר עידן העיד ונחקר בחקירה נגדית.

בחקירתו הראשית מסר עידן כי בנין מספר 25 הוא בנין אשר עומד בצומת הרחובות אביתר הכהן ובר אילן, וכי בבנין קיים מעבר מקורה המוביל מרחוב בר אילן לרחוב אחר (35 ש' 1-3). מעדותו של עידן ומשרטוט שערך במהלך העדות (ת' 7), עולה כי לטענת עידן הוא וכן עמדו בצד אחד של רחוב בר אילן, מעט מתחת להצטלבות שלו עם רחוב אביתר הכהן, ואילו בית מספר 25 - שם עמד הנאשם יחד עם



אנשים נוספים - ניצב בצד הנגדי של הרחוב, מעט במעלה הרחוב. לטענת עידן וכן עמדו באחת מהכניסות של הבתים או החנויות בחושך, ומשם הם יכלו לראות את הפחים שהיו על הכביש ואת בניין 25 שבצדו השני של הכביש (עמ' 38 ש' 10-15). עידן שב והעיד כי: **"הוא (הכוונה לנאשם - א.ר.), אגב היחידי שהיה עם חולצה לבנה ללא מקטורן שחור שהוא לובש כרגע, אני לא יודע אם זה אותו אחד אבל לפי הלבוש המסורתי, הוא היה בולט ביניהם"** (עמ' 36 ש' 10-11). בהמשך חקירתו הראשית אישר עידן כי במסלול המרדף היו פניות, ועל כן הוא לא היה בקשר עין רצוף עם הנאשם מתחילת המרדף ועד ההגעה לבית הכנסת, אם כי לטענתו לאחר כל פנייה הוא הדביק את הפער מהנאשם (עמ' 36 ש' 23-24). עידן הוסיף וציין כי כאשר הגיע לקומה הראשונה של בית הכנסת: **"זיהיתי אותו מיד כי הוא אותו אחד שרדפתי אחריו, גם מתנשף, גם נסער..."** (עמ' 36 ש' 27-28, וכן ראו - עמ' 39 ש' 26-27). עידן הוסיף והעיד כי במהלך ניסיון ההשתלטות על הנאשם בקומה הראשונה של בית הכנסת נקרעה חולצתו של הנאשם, ולדברי עידן זה אחד הסימנים המעידים על כך שהנאשם בו פגש בקומה השנייה של בית הכנסת הוא אותו אדם שאתו הוא התעמת בקומה הראשונה (עמ' 40 ש' 1-4). המשך עדותו של עידן בחקירה ראשית דומה לגרסה שמסר בהודעתו במשטרה, לרבות ניסיון בריחת הנאשם במהלך הובלתו מבית הכנסת לניידת המשטרה.

11. במהלך החקירה הנגדית ביקש הסניגור לברר עם עידן מה היה המרחק בין עמדת התצפית שבה עמד לבין בניין 25 שלידו עמד הנאשם (עמ' 47 ואילך). עידן עמד על דעתו כי המרחק איננו עולה על 20 מטר כיוון שזהו בערך רוחבו של רחוב בר אילן (עמ' 47 ש' 13-20), אם כי לאחר שהוא עומת עם נתון של 30 מטר שמסר בשיחה עם החוקר חלק (ת/6), היה עידן מוכן להניח כי קיימת אפשרות שהמרחק היה בין 20 ל- 30 מטר (עמ' 48 ש' 21-25).

ב"כ הנאשם עימת את עידן עם העובדה שבהודעתו הראשונה במשטרה הוא לא מסר כי הנאשם חבש כובע ואילו בשיחה עם החוקר חלק (ת/6), מסר עידן, כחלק מהתיאור של הנאשם, כי הנאשם חבש כובע. לכך השיב עידן כי לפעמים כאשר מוסרים עדות נשמט לא בכוונה פרט כזה או אחר (עמ' 50 ש' 1-6).

בהמשך החקירה הנגדית אישר עידן כי בצומת היו עוד הרבה אנשים עם חולצות לבנות (עמ' 50 ש' 20-21). עם זאת, ציין עידן כי בפתח המעבר של בניין 25 עמד מספר לא רב של אנשים ליד הנאשם, וכי הנאשם בלט ביניהם בחולצתו הלבנה והם לא הסתירו אותו (עמ' 59 ש' 28-29).

בהמשך החקירה הנגדית אישר שוב עידן כי במסלול המרדף יש שתי פניות שמאלה וכי במהלך המרדף הוא איבד את קשר העין עם הנאשם שעבר את הפניות לפניו. לדברי עידן הוא לא מסר זאת בהודעתו במשטרה כיוון ש: **"איבוד קשר העין הוא היה זניח, אני למעשה כשפניתי אחריו כבר מיד ראיתי את אותו אדם.... מבחינתי קשר עין רציף היה לאורך כל הזמן, האיבודים האלה מבחינתי היו זניחים מאוד כי למעשה כשאיבדתי אותו.... עשירות השנייה אני כבר הספקתי לראות, אז מבחינתי זה היה קשר עין רצוף"** (עמ' 61 ש' 6-7 וכן ש' 20-23).

ב"כ הנאשם אף שאל את עידן כיצד הוא הצליח להבחין בנאשם בזמן שרץ במעבר דרך בניין 25 למרות שהמעבר חשוך, ולכך השיב עידן כי בשעה שהנאשם התחיל לברוח דרך המעבר המרחק בינו לבין עידן כבר צומצם (עמ' 63 ש' 26-31) וכי בכל מקרה במעבר לא היה חושך (עמ' 64 ש' 1-21).



12. גרסת השוטר חן ישי לוי

חן הוא שוטר במשמר הגבול ביחידת סמ"ג ירושלים. המשטרה לא גבתה עדות מחן, ועל גרסתו לאירועים אנו למדים מדו"ח פעולה שכתב (נ/6), ומעדותו בבית המשפט.

בדו"ח הפעולה מציין חן כי הוא הגיע יחד עם עידן לצומת הרחובות בר אילן ואביתר הכהן, שם הם הבחינו בפחי אשפה הפוכים על הכביש, כשלידם שני כבאים שהתווכחו עם מפרי סדר חרדים. לדברי חן, הוא ועידן הרחיקו את החרדים מהמקום ולאחר מכן הם התרחקו למרחק של 20 מטר מהמקום ותצפתו על הצומת. בשלב זה הבחינו השניים באדם הלובש חולצה לבנה אשר גורר פח אשפה לעבר הכביש, ולאחר מכן הם הבחינו באותו אדם מנסה להצית את הפסולת שבפח. חן מוסיף ומציין בדו"ח הפעולה, כי הוא ועידן הבחינו בנאשם זורק אבנים לעבר כוחות ורכבים שבצומת, ואז החל עידן לרדוף אחר הנאשם כשחן רץ אחריהם. לדברי חן, כאשר הוא הגיע לבית הכנסת הוא ראה את עידן מנסה לעצור את הנאשם והוא ראה את הנאשם מתנגד ובורח למדרגות המובילות לקומה העליונה של בית הכנסת. לאחר מכן בקומה העליונה של בית הכנסת ראה חן את עידן פותח את תא השירותים ומנסה לעצור את הנאשם, וכן הוא ראה כי הנאשם השתולל. בשלב מסוים עידן ריתק את ידו של הנאשם והשניים החלו להוביל את הנאשם מבית הכנסת לכיוון רחוב בר אילן. בדרך הצליח הנאשם להשתחרר מהאחיזה של עידן, אך עידן מיד תפס אותו שוב.

13. כאמור, חן העיד בבית המשפט ואף נחקר בחקירה נגדית.

בחקירה הראשית העיד חן כי הוא ועידן תצפתו על הצומת מתוך כניסה של בית. לדברי חן הנאשם לבש חולצה לבנה בעוד שכל האחרים היו לבושים בז'קטים שחורים (עמ' 79 ש' 22-23). לדברי חן מקום התצפית היה במרחק של 20 מטר ממקום עמידתו של הנאשם (עמ' 81 ש' 22-24). חן העיד כי הוא ראה את הנאשם מנסה להצית את פח האשפה ולאחר מכן מיידה אבנים, וכן העיד חן על המרדף שהתנהל אחרי החשוד עד לבית הכנסת. לטענת חן תנאי התאורה היו סבירים: **"זה לא חושך שאת לא יכולה לראות. אור תאורה, פשוט כמו שאת הולכת ברחוב כשאת חוזרת מהעבודה בלילה"** (עמ' 84 ש' 27-28).

לשאלת ב"כ המאשימה שמא שגו חן ועידן בזיהוי של הנאשם השיב חן כך: **"לא טעינו, כמו שאמרתי מהרגע שתצפתו על החשוד לא הורדנו עיניים ממנו ועד הרגע שהגענו כבר לתא השירותים, כשעלינו למעלה, וגם שעידן הוא זה שפתח את התא ראשון את רואה בן אדם מתנשף, בן אדם מזיע, בן אדם שמתנגד, לא טעינו"** (עמ' 84 ש' 21-23).

בחקירה הנגדית ציין חן כי בצומת המדוברת היו בערך 30 או 40 מפגינים, וכי לאורך הבתים שברחוב עמדו קבוצות של אנשים (עמ' 93 ש' 1-10). כמו כן, חן העיד כי הוא זוכר שבצומת היה פח אשפה אחד ולא ארבעה פחים (עמ' 107 ש' 4-6). לדברי חן כאשר הנאשם התקרב למרכז הכביש כדי להצית את הפח הוא היה במרחק של 15 מטר ממקום התצפית שלו ושל עידן (עמ' 94 ש' 4-5). חן העיד כי יתכן שהיו בהפגנה עוד אנשים עם חולצה לבנה אבל לדבריו: **"באותו רגע, מנקודת התצפית שלנו, לאן שאני הסתכלתי לכיוון המבנה (הכוונה לבניין 25 - א.ר.), אנחנו ראינו רק בן אדם אחד עם חולצה לבנה. מהרגע שיצאנו, יצאנו**



מיציאה אחרת, יכול להיות שהיו עוד אנשים, אני לא שולל שלא היה, אבל הבן אדם שרצנו אחריו זה הבן אדם שעמד שם לבד שהיה עם לבן" (עמ' 108 ש' 24-27). לגבי המרדף העיד חן כי המעבר המקורה דרך בנין 25 היה מואר, והוא אישר כי כאשר הנאשם פנה שמאלה הוא איבד עמו קשר עין (עמ' 100 ש' 11-10, וכן ש' 18-19). חן נשאל בחקירה הנגדית מדוע לא ציין בדו"ח הפעולה כי כאשר פגש בנאשם בבית הכנסת הנאשם התנשף, ולכך הוא השיב: "לא יודע, בן אדם אחרי ריצה לא נושם כמו שהוא הולך" (עמ' 109 ש' 20-21).

14. גרסת הנאשם

הנאשם נחקר במשטרה פעמיים והודעותיו הוגשו כראייה (ראו - ת/3 ו- ת/10). כמו כן העיד הנאשם בבית המשפט ונחקר בחקירה נגדית.

בחקירתו הראשונה (ת/10), מסר הנאשם כי היה במקום האירוע כאשר לפתע: "ראיתי בלאגן, רצו שוטרים, רצו גם אנשים לכל עבר. התחלתי לברוח גם עד שבסופו ש דבר הגעתי לבית כנסת שאני לא יודע את שמו, שם תפס אותי השוטר ולקח אותי" (ש' 5-7). הנאשם נשאל מדוע השוטר תפס דווקא אותו, ולכך הוא השיב כי יתכן שהשוטר התבלבל (ש' 9). הנאשם הכחיש כי גרר פח אשפה וזרק אבנים, וטען כי גם בעניין זה השוטרים כנראה התבלבלו (ש' 24-31). הנאשם הכחיש בהודעתו את הטענה כאילו התעמת עם השוטר בקומה הראשונה של בית הכנסת, וכן הכחיש כי תקף את השוטר בשירותים בקומה העליונה (ש' 41-46). הנאשם נשאל מדוע ניסה לברוח בשעה שהשוטרים הובילו אותו מבית הכנסת לכיוון הניידת ולכך הוא השיב כי לא ניסה לברוח (ש' 54-55).

15. בחקירתו השנייה (ת/3), מסר הנאשם כי עובר לתחילת המרדף של השוטרים אחריו הוא המתין לקו 64 על מנת לנסוע לשכונת רמות, וכי באותו אזור של תחנת האוטובוס עמדו באותה עת הרבה אנשים. לדברי הנאשם השוטרים היו במרחק של 30-40 מטר מהתחנה, וכאשר הוא הבחין שהשוטרים מתחילים לרוץ לכיוון האנשים שהיו באזור התחנה ברדיוס של 10 מטר, הוא התחיל לברוח עם כולם כיוון שחשש שהשוטרים יתפסו אותו על לא עוול בכפו (ש' 16-24).

16. בעדותו בבית המשפט הוסיף הנאשם פרטים לגבי מקום עמידתו עובר לתחילת המרדף של השוטרים אחריו, וכן הוסיף פרטים אודות המרדף עצמו. בראשית עדותו אישר הנאשם כי הוא עמד ליד בנין מספר 25 (עמ' 151 ש' 7-9). בהמשך אישר הנאשם כי במהלך בריחתו הוא נכנס למעבר שבבנין 25, וכי הוא ברח לכיוון בית הכנסת (עמ' 161-162).

לגבי נסיבות הגעתו למקום האירוע העיד הנאשם כי לפני האירוע הוא היה בכפר אבו גוש עם חבר - העד ישראל קפלינסקי - שם צפו השניים במשחק כדורגל. לאחר מכן קפלינסקי, אשר גר בשכונת רמות, הסיע את הנאשם חזרה לירושלים והוריד אותו ברחוב בר אילן, כיוון שהנאשם רצה לנסוע משם באוטובוס מספר 64 לביתו ברמות (עמ' 165).

בהקשר זה, של גרסת הנאשם לפיה המתין לאוטובוס, בקשה ב"כ המאשימה מהנאשם לציין על גבי שרטוט היכן



נמצאת תחנת האוטובוס. הנאשם סימן כי התחנה נמצאת מתחת לצומת אביתר הכהן - בר אילן, מעט מעל המעבר המוביל לכיוון בית הכנסת דרך בית מספר 25 (ראו-ת/14). באת כוח המאשימה טענה בפני הנאשם כי במקום שהוא סימן כלל אין תחנת אוטובוס, אך הנאשם עמד על שלו ואמר: **"..אפשר ללכת לראות, אני אומר שיש"** (עמ' 172 ש' 8). או אז, בקשה ב"כ המאשימה מהנאשם להצביע על תחנת האוטובוס בסרטון של זירת האירוע שהוא עצמו צילם לאחר האירוע, והנאשם נאלץ להודות כי ליד בנין 25, שם הוא עמד, **אין** תחנת אוטובוס (עמ' 173 ש' 19-31). בסופו של יום אין חולק על כך שתחנת האוטובוס נמצאת מעל צומת הרחובות אביתר הכהן - בר אילן, במרחק של 20-30 מטר מהמקום בו עמד הנאשם, כאשר כדי להגיע ממקום עמידת הנאשם לתחנה היה על הנאשם לחצות את רחוב אביתר הכהן (עדות הנאשם בעמ' 174 ש' 3-5, עמ' 179 ש' 30-20, עמ' 180 ש' 3-7; וכן הסכמת ב"כ הצדדים בעמ' 219-220), במעבר חצייה בו יש רמזורים (ראו-סרטון 5978 שהוגש במסגרת נ/8). כשהתבקש הנאשם להסביר את העובדה שהמתין לאוטובוס במרחק של 20-30 מטר מהתחנה הוא סיפק לא פחות מארבעה הסברים לעניין; ראשית טען הנאשם כי איננו זוכר (עמ' 181 ש' 16). שנית, טען הנאשם כי יש מספר טלפון אליו ניתן להתקשר כדי לוודא מתי בדיוק מגיע האוטובוס (ש' 17-18), שלישית, טען הנאשם כי תחנת האוטובוס לא הייתה כל כך רחוקה ועל כן כשהוא היה רואה אנשים שמתקבצים לקראת הגעת האוטובוס הוא היה מספיק להגיע לתחנה (ש' 21-23). ורביעית, הנאשם הגדיר עצמו כ"**סגנון של מסתובב, אני לא סגנון שעומד במקום**" (ש' 26-28). ריבוי התירוצים איננו מוסיף לאמינות גרסתו של התובע בנקודה זו.

לגבי מצב העניינים עובר לתחילת המרדף, ובאשר לסיבה בשלה החל הנאשם לברוח, העיד הנאשם כי במקום בו עמד היו עשרות אנשים (עמ' 183 ש' 23-24), אם כי לדבריו: **"סביבי לא היה הבלגאן הגדול. הבלגאן הגדול היה למטה"** (עמ' 180 ש' 26-27). בהמשך הסביר הנאשם כי ברח מהשוטרים כיוון ש: **"...שוטרים רודפים אחריי, זה ברור....הם רודפים אחרי כולם...לא אחרי ספציפית...כולם ברחו שמה.... אני בורח, אני פוחד שיתפסו אותי, הנה מה קרה בסוף? תפסו אותי.... אני יודע וזה דבר שבאמת גדלתי עליו...מגיל אפס זה ידוע...למדתי מאבא שלי כשיש שוטרים רצים, בורחים כל עוד נפשך בך... גם אנשים חפים מפשע....יש סרטונים, תראי, כולם בורחים, בורחים"** (עמ' 184 ש' 4-32).

לגבי המרדף עצמו העיד הנאשם כי השוטרים רדפו אחרי עשרה או עשרות אנשים שברחו מהם ולכן אין סיכוי שהשוטרים זיהו אותו (עמ' 189 ש' 13-16, 30-31).

לגבי תפיסתו בבית הכנסת הכחיש הנאשם את קיומו של עימות בינו לבין עידן בקומה הראשונה של בית הכנסת. לדברי הנאשם הוא הגיע לבית הכנסת, עלה לקומה השנייה כדי להתחבא בשירותים: **"כמו שכולם התחבאו שם מהמסטרה"** (עמ' 185 ש' 7-8), ובקומה השנייה תפסו אותו השוטרים תוך הפעלת כוח רב למרות שהוא לא התנגד למעצר (עמ' 185 ש' 31-32).

17. זיהוי של הנאשם בשלבים השונים של האירוע

כאמור לעיל, מדובר באירוע מתגלגל ועל כן שאלת זיהוי של הנאשם צריכה להיבחן לאורך שלביו השונים של האירוע. נזכיר, שוב, כי לגבי השלב האחרון של האירוע, אשר התרחש בקומה השנייה של בית הכנסת, אין טענה של זיהוי שגוי, שכן גם הנאשם מודה כי השוטר עידן פגש בו בעת שפתח את תא השירותים.



18. נעסוק תחילה בשלב הראשון של האירוע, שתחילתו בתצפית שערכו השוטרים על הצומת ואחריתו בתחילת המרדף. בהקשר זה עלינו לברר האם הוכח מעל לכל ספק כי השוטרים ראו את הנאשם גורר את פח האשפה לכביש ומנסה להציתו, והאם הם ראו את הנאשם זורק אבנים. כאמור, השוטרים משוכנעים כי זיהו את הנאשם, ואילו הנאשם טוען כי הם שוגים בזיהוי.

טעות בתום לב בזיהוי של אדם עלולה להתרחש כאשר חלף זמן רב בין האירוע הפלילי לבין זיהוי של הנאשם. חשש כזה לא מתקיים, כמובן, בענייננו.

חשש נוסף לטעות בזיהוי מתקיים במצבים בהם המזהה נחשף לפניו ומאפייניו של הנאשם לפרק זמן קצר ביותר. גם חשש כזה איננו ממך העניין בנסיבות המקרה, כיון שאין חולק כי האירועים של גרירת הפח, ניסיון הצתתו וזריקת האבנים נמשכו מספר דקות.

כאמור לעיל, הנאשם איננו מכחיש כי הוא עמד ליד בנין מספר 25 שלעברו צפו השוטרים, ומכאן שהסיכוי לכך שזיהוי של הנאשם מדויק גבוה יותר מאשר במקרים בהם לא ברור כלל אם הנאשם היה בזירת האירוע.

לנוכח כל האמור, שאלת הטעות בזיהוי של הנאשם תיחתך בהתאם לנסיבות שאפפו את הזיהוי, ובכך נעסוק להלן.

19. על פי עדויות השוטרים הם תצפתו על הצומת מפתח בית שנמצא מעברו השני של רחוב בר אילן, מול בנין 25 שלידו עמד הנאשם. יש להביא בחשבון כי לפי עדויות השוטרים כניסת הבית ממנה הם צפו על הנאשם נמצאת מעט במורד הרחוב ביחס לבנין 25, ומכאן שעמדת התצפית שלהם הייתה בקו מעט אלכסוני ביחס למקום עמידתו של הנאשם. בנסיבות אלו שוכנעתי כי יש בסיס מוצק להערכת השוטרים לפיה הם צפו בנאשם ממרחק של 20-30 מטר. זהו מרחק לא קצר, אשר אמנם לא שולל את האפשרות של זיהוי, אך הוא עלול להקשות על זיהוי תווי פנים. יצוין, כי גם הנאשם מסר בעדותו במשטרה (ת/3) כי השוטרים היו במרחק של 30-40 מטר ממנו. ב"כ הנאשם טען כי קיימות סתירות בין עדותו של עידן לבין עדותו של חן לגבי מקום התצפית, ברם ככל שקיימות סתירות הרי שמדובר בסתירות מזעריות שאינן מהותיות, מה גם שגרסת הנאשם עצמו לגבי מרחק השוטרים ממנו איננה שונה בהרבה מגרסת השוטרים.

השוטרים העידו כי במהלך התצפית הם ראו את הנאשם גורר פח אשפה למרכז הכביש, חוזר לעמוד בצדו השני של הכביש, וחוזר שוב אל הפח ומנסה להציתו. אין מחלוקת כי פח האשפה אכן נגרר למרכז הכביש, ומכאן שבשתי הזדמנויות שונות התקרב הנאשם עד למרחק של פחות מ-30 מטר ממקום התצפית של השוטרים. עובדה זו מחזקת את הזיהוי בשני היבטים; ראשית, ממרחק קצר יותר קל יותר לזהות אדם. ושנית, קל יותר לזהות אדם אשר התבלט בכך שפעמיים יצא מבין יתר האנשים שהיו סביבו וחזר אליהם. ובכל זאת, השוטרים לא טענו בהודעותיהם במשטרה או בעדויותיהם כי זיהו את הנאשם לפי מראה פניו, אלא לפי החולצה הלבנה שלבש.

האירוע התרחש בשעת לילה, ברם אין טענה כי התאורה ברחוב בר אילן הקשתה על הראייה (ראו - עדות עידן עמ' 42 ש' 28 - "הראות הייתה טובה מאוד, תאורת רחוב רגילה ברחוב בר אילן", וכן ראו- סרטון



שכותרתו "לילה", אשר צילם הנאשם והוגש במסגרת ת/8).

20. בין הצדדים יש מחלוקת בשאלה כמה אנשים עמדו סביב הנאשם בשעה שהוא המתין ליד בית מספר 25. לשאלה זו יכולה להיות חשיבות לנוכח הטענה כי השוטרים התבלבלו בשלב מסוים בין הנאשם לבין האנשים שהיו סביבו.

בראשית נזכיר, כי הוכח שלא הייתה תחנת אוטובוס ליד בית מספר 25, ומכאן שטענתו של הנאשם לפיה עמדו לידו אנשים שהמתינו לאוטובוס (ראו- ת/3 ש' 16-19), היא טענה לא נכונה בעליל, והדבר פוגע במשקל שניתן לתת לעדותו של הנאשם לפיה היו סביבו הרבה אנשים (עמ' 151 ש' 4, עמ' 162 ש' 28). כמו כן, יושם אל לב, כי בד בבד עם טענתו שהיו סביבו הרבה אנשים ציין הנאשם כי: **"סביבי לא היה הבלגאן הגדול, הבלגאן הגדול היה למטה"** (עמ' 180 ש' 26-27 וכן - עמ' 164 ש' 28 - **"זה (הבלגאן - א.ר.), היה למטה, שמה זה היה"**). בסופו של דבר העיד הנאשם כי היו סביבו: **"עשרות אנשים"** (עמ' 183 ש' 23, וכן - עמ' 189 ש' 30). השוטר חן העיד כי באזור צומת הרחובות אביתר הכהן ובר אילן היו עד ארבעים חרדים (עמ' 93 ש' 7). עדות זו משתלבת היטב עם עדות הנאשם לפיה, מחד, היו סביבו עשרות אנשים אבל, מאידך, **"הבלגאן"** היה למטה יותר. לפיכך, אני מאמץ את עדותו של חן בעניין זה (וראו גם עדותו של עידן, לפיה היו במקום מעל עשרה אנשים - עמ' 46 ש' 31).

21. בפי ב"כ הנאשם טענה לפיה בין מקום התצפית של השוטרים לבין מקום עמידתו של הנאשם ניצבת גדר המצויה במרכז רחוב בר אילן ומפרידה בין נתיביו. אכן הוכח כי קיימת גדר כנטען, ברם לטענת עידן היא לא הפריעה לו בשלב התצפית (עמ' 59 ש' 15), ומצפייה בסרטונים 5978 ו- 5987 שהוגשו במסגרת נ/8 שוכנעתי כי אכן מדובר בגדר ברזל מסורגת, שהרווחים בין סורגיה מאפשרים תצפית סבירה ללא הפרעה. לפיכך אין יסוד לקבוע כי הגדר גרמה לטעות בזיהוי של הנאשם.

22. השוטרים טענו כי זיהו את הנאשם בשל העובדה שהוא לבש חולצה לבנה בעוד שכל האנשים סביבו לבשו מקטורנים שחורים. אין מחלוקת כי הנאשם לבש חולצה לבנה, ברם הנאשם טוען כי גם אנשים נוספים סביבו לבשו חולצות לבנות, ומכאן שלא מדובר במאפיין בולט היכול לבסס זיהוי מעל לכל ספק סביר. עיון בהודעת עידן במשטרה (נ/1), ובדברים שמסר לחוקר חלק (ת/6), מלמד כי בתהליך הזיהוי נתן עידן משקל רב לעובדה שהנאשם לבש חולצה לבנה. עידן לא ציין פרט נוסף שאפיין את החשוד בהשוואה ליתר האנשים שהיו סביבו, והוא גם לא טען כי הוא זיהה את הנאשם לפי מראה פניו או צבע שיערו המעט אדמוני. בעדותו בבית המשפט חזר עידן על כך שהנאשם זוהה לפי החולצה הלבנה שלבש בהשוואה לכל האחרים שלבשו בגדים שחורים (עמ' 36 ש' 10-12).

גרסתו של חן בעניין זה מעט שונה. חן מתאר בדו"ח הפעולה שלו (נ/6), את הנאשם כ- **"אדם לובש חולצה לבנה"**, בלא שהוא מציין כי כל האחרים שהיו סביבו לבשו בגדים שחורים, ומבלי שהוא מציין כל מאפיין נוסף של הנאשם אשר סייע בזיהויו. בחקירתו הראשית בבית המשפט העיד חן כי הנאשם לבש חולצה לבנה בעוד כל האחרים לבשו בגדים שחורים (עמ' 79 ש' 22-23). ואולם בחקירתו הנגדית הוצג לחן סרטון מספר 60 אשר צולם על ידי העד משה נוקריאן כ- 10-20 דקות לפני האירוע (עמ' 211 ש' 26-31), והוא אישר כי רואים



בסרטון חרדים הלובשים חולצות לבנות (עמ' 107 ש' 7-10). לאור זאת נשאל חן האם יש אפשרות כי הוא ועידן התבלבלו בזיהוי. תשובתו של חן הייתה:

"אני מבין שאתה אומר לי שהיו עוד אנשים עם חולצה לבנה, באותו רגע מנקודת התצפית שלנו לאן שאני הסתכלתי לכיוון המבנה, אנחנו ראינו רק בן אדם עם חולצה לבנה. מרגע שיצאנו, יצאנו מיציאה אחרת, יכול להיות שהיו עוד אנשים, ואני לא שולל שלא היה, אבל הבן אדם שרצנו אחריו זה הבן אדם שעמד שם לבד שהיה עם לבן....אני שוב אגיד, אני מרגע שרצנו הוא היחיד שעמד עם חולצה לבנה שמה, ומהרגע שראינו אותו בשירותים, בו נגיד בן אדם שמסתתר בשירותים ומתנשף אחרי ריצת מרתון ומתנגד כשאנחנו באים להוציא אותו במקום, אם הוא לא היה שם אני מאמין שהוא לא היה מתנגד ומנסה לברוח, אז אני לא, בזיהוי שלי לא טעיתי."
(עמ' 108 ש' 24-27, עמ' 109 ש' 4-7).

23. אם כן, השוטרים עידן וחן משוכנעים כי הנאשם הוא אותו אדם שנצפה על ידם גורר פח למרכז הכביש, זורק אבנים ונמלט לבית הכנסת. אין לי ספק כי השוטרים מסרו בתום לב מוחלט את גרסתם לאירועים, כפי שהם זוכרים אותם. ובכל זאת, לאחר ששקלתי את הראיות ואת העדויות נותר בליבי ספק סביר שמא אירעה טעות בתום לב בזיהוי של הנאשם. להלן אפרט את הנימוקים שהביאו אותי למסקנה האמורה.

ראשית, השוטרים תצפתו על הנאשם ממרחק לא מאוד קצר, אשר לא אפשר להם לקלוט היטב את תווי פניו.

שנית, המדובר באירוע דינאמי שבמהלכו עמדו הנאשם ועוד עשרות אנשים ליד בית מספר 25 ברחוב בר אילן. סביר להניח כי המעורבים באירוע לא בהכרח עמדו כל העת במקומם ללא כל תזוזה, ולכך נוסף כי השוטרים צפו במתרחש במשך דקות ארוכות. במצב דברים זה קשה לקבל כפשוטה את טענת השוטרים לפיה הם מקדו כל העת את מבטם בנאשם. בהקשר זה גם אזכיר את חוסר הדיוק בעדותו של עידן, אשר טען כי בזמן המרדף הוא שמר כל העת על קשר עין רצוף עם הנאשם, דבר שהתברר כלא מדויק. **וידגש** כי אינני מייחס לשוטר עידן ניסיון למסור עובדות לא מדויקות, ואני אף מקבל את הסברו לפיו ניתוק רגעי של קשר העין במהלך המרדף איננו מהווה מבחינתו ניתוק של קשר עין רצוף. ברם, לנוכח עדותו של עידן אין לשלול את האפשרות כי גם במהלך התצפית על הנאשם אירעו ניתוקים רגעיים של קשר העין במהלכם אירעו חילופי מקומות בקרב האנשים שעמדו ליד בנין 25, דבר שעלול ליצור בלבול כלשהו אצל השוטרים, בלבול שהם כלל לא מודעים לו.

שלישית, שני השוטרים הזכירו כמאפיין הזיהוי **היחיד** את החולצה הלבנה שלבש הנאשם. זהו מאפיין זיהוי לא מאוד ייחודי, ובמיוחד אמורים הדברים לאחר שהוכח כי באזור האירוע נכחו עוד אנשים עם חולצות לבנות, דבר אשר לכשעצמו מובן מאליו לנוכח העובדה שעסקינן בהפגנת חרדים בשכונה חרדית. עובדה זו מגבירה את החשש לאפשרות של טעות בתום לב בזיהוי של הנאשם.

רביעית, סביב הנאשם עמדו, כאמור לעיל, עשרות אנשים. אנשים אלו, או לפחות חלקם, החלו לרוץ כאשר פתחו השוטרים במרדף. בנקודה זו נראית לי סבירה עדות הנאשם לפיה:



**"שמה היה הרבה אנשים סביבי, שמה באזור התחנה, והשוטרים נעמדו קצת במרחק
וזהו. ואז אני רואה, פתאום אני מזהה את כל האנשים מתחילים לרוץ, אני רואה את
השוטרים רודפים אחרי האנשים ואז כולם התפזרו....**

.....

**....הם רצו אחרי עשרות אנשים שהיו שם, עשרות אנשים שברחו, וכולם ברחו, והם
רצו אחרי כולם, וגם אני הייתי בתוכם"
(עמ' 151 ש' 4-6, עמ' 189 ש' 30-31).**

עדות של הנאשם בנקודה זו מתיישבת גם עם עדותו של השכן נוקריאן (עמ' 211 ש' 10-11).

יוצא אם כן, כי גם אם מקדו השוטרים את מבטם באותו אדם שגרר את הפח לכביש וזרק את האבנים, הרי שיש אפשרות, שאיננה תיאורטית, לפיה במהלך המהומה שנוצרה עם תחילת המרדף חל בלבול רגעי, בעטיו השוטרים החלו לדלוק אחרי הנאשם ולא אחרי אותו אדם שבו הם צפו קודם לכן. בהקשר זה גם יוער, כי לא מצאתי סיבה לדחות את טענתו של הנאשם לפיה באירוע מן הסוג המדובר מתחילים כולם, אף אלו שלא ביצעו כל עבירה, לברוח מהשוטרים מחשש שייתפסו ויוחשדו בטעות בביצוע עבירה על לא עוול בכפם. זוהי התנהגות טבעית, גם אם לא לגמרי נורמטיבית, של מי שנכח בהפגנה ורואה שוטרים אשר מתחילים במרדף מבלי שהוא יודע, לפחות בהתחלה, מי היעד למרדף. אני דוחה אם כן, את טענת ב"כ המאשימה לפיה עצם בריחתו של הנאשם מהשוטרים מלמדת בהכרח על אשמתו.

וחמישית, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי בהודעתו הראשונה במשטרה לא מסר השוטר עידן כי הנאשם חבש כובע ואילו בעדותו שתועדה בידי החוקר חלק הוא מסר כי הנאשם חבש כובע. אכן, יתכן כי יש ממש בהסברו של עידן לפיו פרט זה נראה לו לא חשוב, ברם השוני בפרט זה יכול גם לעורר ספק לפיו אירעה טעות בתום לב בזיהוי.

אני ער לכך שאל מול הספקות האמורים ניצבת קביעתי לפיה עדותו של הנאשם לא עשתה רושם מהימן. אינני חוזר בי מקביעתי, ברם אין בקביעה זו כדי למלא את החלל הראייתי שנותר במסכת ראיות המאשימה.

אשר על כן, אין בידי לקבוע כי הוכח מעל לכל ספק סביר שהנאשם הוא אותו אדם שראו השוטרים גורר את פח האשפה וזרק את האבנים.

24. שאלה אחרת ונפרדת היא השאלה האם יתכן שאירעה טעות בזיהוי של הנאשם במהלך המרדף דרך בניין 25 בואך בית הכנסת. להלן אנמק בקצרה מדוע שוכנעתי שאין כל חשש כי אירעה טעות בזיהוי בשלב זה של האירוע.

כמתואר לעיל, בשלב מסוים החליטו השוטרים לרוץ לעבר הנאשם על מנת לעצור אותו. מעדויות הנאשם והשוטרים עולה כי הנאשם והשוטרים רצו בדיוק באותו מסלול; מהכניסה לבית מספר 25, דרך המעבר המקורה של בניין 25, בואך בית הכנסת אור הצפון. השוטר חן העיד כי מרגע שהשוטרים התחילו לרוץ אחרי הנאשם ועד שהנאשם שם לב לכך חלפו מספר שניות, בהן הספיקו השוטרים לצמצם את הטווח בינם לבין הנאשם (עמ' 98 ש' 1-27). עידן העיד אף הוא, כי עד שהנאשם החל



להימלט הוא - עידן - הספיק כבר לחצות מחצית מרחוב בר אילן, וכי גם לאחר מכן הוא המשיך לצמצם את הפער בינו לבין הנאשם (עמ' 63 ש' 25-31). טענה זו הגיונית ומהימנה, כיוון שברגע שהנאשם התחיל להימלט השוטרים כבר היו בעיצומה של הריצה, ולכן ניתן להניח כי במהלך הצעדים הראשונים של מנוסת הנאשם השוטרים הוסיפו וצמצמו את הטווח בינם לבינו. כאמור, אין מחלוקת של ממש בין הצדדים לגבי מסלול המרדף, שכן בסופו של דבר הנאשם והשוטרים תיארו אותו באופן דומה. במהלך המרדף פנה הנאשם שמאלה פעמיים, ובשעה שעשה כן ניתק קשר העין בין עידן לבינו. עם זאת, לנוכח המרחק הקצר שהיה בין עידן לבין הנאשם במהלך המרדף אני מקבל את עדות עידן לפיה הנתק היה לפרק זמן קצר ביותר של עשירות שנייה, שלאחריו חודש קשר העין מיד (עמ' 61 ש' 1-23). כיוון שכך, אני קובע כי אין חשש שבמהלך המרדף "איבד" עידן את האדם שאחריו הוא החל לרדוף, והחליף אותו בנאשם שגם ברח באותו מסלול בדיוק.

25. נסכם אם כן את סוגיית הזיהוי. אין מחלוקת על כך שבסופו של דבר תפסו השוטרים בבית הכנסת את הנאשם. אין גם מחלוקת על כך שהנאשם לא נקלע סתם כך לבית הכנסת, אלא הוא הגיע לבית הכנסת לאחר שנמלט משוטרים שרדפו אחריו. אין מחלוקת על כך שהנאשם והשוטרים רצו בדיוק באותו מסלול ממקום ביצוע העבירות המתוארות בתחילת כתב האישום ועד לבית הכנסת. אין גם מחלוקת כי עובר למרדף הנאשם עמד סמוך למקום שבו עמד האדם שלנגד עיני השוטרים ביצע את העבירות המתוארות בתחילת כתב האישום, ואשר לעברו הם צפו במשך מספר דקות. ואולם, בשל המרחק של השוטרים מהאדם בו הם צפו, בשל התמשכות האירוע לאורך מספר דקות, בשל ריבוי האנשים שעמדו ליד בית 25 שחלקם לבשו גם כן חולצות לבנות, ובשל המהומה הרגעית שהתרחשה בעת תחילת המרדף בשעה שחלק מהעומדים ליד הנאשם נפוצו לכל עבר, לא אוכל לקבוע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר שהנאשם הוא האדם שאותו ראו השוטרים גורר את פח האשפה וזורק את האבנים.

26. עתה נפנה לאירועים שהתרחשו בבית הכנסת, ובדרך מבית הכנסת לניידת המשטרה.

כאמור לעיל, בכתב האישום נטען כי בקומה הראשונה של בית הכנסת תפס עידן את הנאשם והודיע לו שהוא עצור, אלא שהנאשם ברח מעידן לעבר הקומה השנייה של בית הכנסת, שם הוא הסתגר בתא השירותים וסירב לפתוח את הדלת. לאחר מכן, לפי הנטען, עידן פתח את דלת השירותים, הנאשם דחף את עידן לעבר משקוף הדלת במטרה למנוע את תפיסתו, וכתוצאה מכך נגרמה לעידן חבלה ושריטה בכתף. כמו כן, נטען כי לאחר שעידן וכן השתלטו על הנאשם והוציאו אותו מבית הכנסת הוא ניסה לברוח מהם שוב, אך נתפס לאחר מספר מטרים.

27. האם התרחש העימות הנטען בקומה הראשונה של בית הכנסת? בעניין זה ניצבות לפני עדותו של עידן אל מול עדות הנאשם המכחיש שפגש כלל בעידן בקומה הראשונה של בית הכנסת. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבור כי עדות הנאשם, בכללותה, היא עדות לא מהימנה ועל כן שוכנעתי כי גרסת עידן, לרבות גרסתו בנוגע למה שהתרחש בקומה הראשונה של בית הכנסת, היא הגרסה האמתית.

הטעם להסתייגותי מאמינותו של הנאשם נעוץ בשקריו הבוטים לגבי סיבת הגעתו למקום ההפגנה. כזכור,



הנאשם טען כי חברו קפלינסקי הוריד אותו ברחוב בר אילן כיוון שהנאשם ביקש להמתין שם לאוטובוס מספר 64 הנוסע לרמות. גרסה זו איננה אמינה לנוכח העובדה כי הוכח, גם לגרסת הנאשם עצמו, שהוא לא עמד כלל ליד תחנת האוטובוס, אלא במרחק של 20-30 מטר ממנה, כשבינו לבין התחנה מפריד רחוב אביתר הכהן, אותו היה על הנאשם לחצות כדי להגיע לתחנה. ניסיונו של הנאשם לטעון בתחילת הדרך, כי יש תחנת אוטובוס ליד המקום בו עמד, ניסיון ממנו הוא חזר רק לאחר שהוכח כי לא קיימת תחנת אוטובוס ליד בנין מספר 25, וניסיונותיו הרבים והכושלים של הנאשם להסביר מדוע לא המתין ליד התחנה אם אכן ביקש לנסוע באוטובוס לשכונת רמות, הכול כמצוטט לעיל, אך הדגישו את חוסר אמינותה של גרסת הנאשם.

דוגמא נוספת, מובהקת, לניסיונו של הנאשם לספק באמצעות שכלו החרף תשובות לשאלות שנשאל, אף אם התשובות אינן עולות בקנה אחד עם האמת, ניתן למצוא בתירוציו של הנאשם לשאלה מדוע קפלינסקי הוריד אותו ברחוב בר אילן למרות שקפלינסקי עצמו היה בדרכו לשכונת רמות. הנה כך, הנאשם נשאל מדוע קפלינסקי הוריד אותו ברחוב בר אילן ולא הסיע אותו לשכונת רמות, שהרי קפלינסקי גר בשכונת רמות. לכך השיב הנאשם כי קפלינסקי היה צריך לנסוע קודם לכן לשכונת נווה יעקב כדי להוריד שם אדם נוסף שהיה עם השניים (עמ' 165 ש' 20-27). לנוכח תשובה זו נשאל הנאשם מדוע לא נסע עם קפלינסקי לנווה יעקב ואחר כך לרמות. לכך השיב הנאשם כי קפלינסקי אמר לו שהוא מתעתד להתעכב בנווה יעקב (עמ' 165 ש' 28 - עמ' 166 ש' 1). ב"כ המאשימה המשיכה ושאלה את הנאשם מדוע, אם כך, קפלינסקי לא נכנס לעיר דרך כביש בגין, שהרי השניים חזרו מאבו גוש, והוריד את הנאשם בתחנת אוטובוס שקרובה יותר לשכונת רמות. לשאלה זו כבר לא הייתה לנאשם תשובה (עמ' 166 ש' 29 - עמ' 167 ש' 3). תשובות אלה מלמדות על גרסתו הלא מהימנה של הנאשם, אך חשוב מכך, בהמשך הדיון עת נחקר קפלינסקי, התברר כי גרסתו סותרת לחלוטין את התשובות שמסר הנאשם. לגרסת קפלינסקי הוא כלל לא היה אמור לנסוע לנווה יעקב, אלא הוא היה אמור לאסוף את אמו באזור רחוב בר אילן ולהסיע אותה לשכונת רמות, אם כי, לדבריו, התברר לו לאחר שאסף את אמו כי היא מבקשת לנסוע קודם לכן לשכונת גבעת שאול (עמ' 206 ש' 1-16). קפלינסקי הוא חבר של הנאשם ובוודאי שאין לחשוד בו כי יש לו אינטרס להזיק לנאשם. על כן גרסתו של קפלינסקי בעניין הורדת הנאשם ברחוב בר אילן היא גרסה אמינה, ומכאן מתבקשת המסקנה כי גרסת הנאשם שקרית.

28. לעומת גרסתו הלא מהימנה של הנאשם ניצבת גרסתו של עידן. ב"כ הנאשם הצביע על סתירות לכאורה שנפלו בעדותו של עידן בהשוואה להודעתו במשטרה ובשיחתו עם החוקר חלק. סתירות אלה נגעו בעיקרן לשאלת אופן זיהוי הנאשם בחלק הראשון של האירוע, עד לתחילת המרדף, ולפיכך אין להן חשיבות של ממש לעניין ההתרחשות בבית הכנסת. עדותו של עידן בבית המשפט בנוגע לעימות עם הנאשם בקומה הראשונה של בית הכנסת איננה שונה ממה שמסר בהודעתו במשטרה ובשיחה עם החוקר חלק. גרסתו של עידן הייתה, אפוא, עקבית לאורך כל הדרך. כמו כן, לא ניתן להצביע על סתירות בין גרסתו של עידן לגבי ההתרחשות בקומה הראשונה לבין גרסתו של חן, מן הטעם שלגרסת חן ולגרסת עידן חן הגיע לבית הכנסת רק אחרי שהנאשם ברח לקומה השנייה של בית הכנסת (עדות עידן עמ' 70 ש' 5-10, ועדות חן עמ' 100 ש' 21-23 - "**עידן אמר שהוא חמק לו**"). לפיכך, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי גרסתו העקבית של עידן לגבי ההתרחשות בקומה הראשונה של בית הכנסת היא גרסה מהימנה, ומכאן שהעובדות שנטענו בהקשר זה בכתב האישום הוכחו מעל לכל ספק סביר.

29. אשר למה שהתרחש בקומה השנייה של בית הכנסת, הנאשם טוען כי לא התנגד למעצר, לא תקף את



עידן ולא ניסה להימלט ממעצר. מגרסתו של עידן עולה כי התקיפה בקומה השנייה של בית הכנסת באה לידי ביטוי בכך שהנאשם דחף אותו לאחר שעידן הלם בו (הודעת עידן במשטרה, נ/1, ש' 30-32). עובדות אלו אינן יכולות לבסס הרשעה בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות או בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, כנטען בכתב האישום. כאמור, עידן העיד כי הוא הלם בנאשם ואז הנאשם דחף אותו. בנסיבות אלה פעולת הדחיפה בתוך מקום צר - תא שירותים - היא בגדר תגובה אינסטינקטיבית גרידא למהלומה שספג הנאשם, ועל כן אין לזקוף אותה לחובתו. עם זאת, בריחת הנאשם מעידן בקומה הראשונה של בית הכנסת, והסתגרות בחדר השירותים יש בהן כדי לבסס מעל לספק סביר הרשעה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

30. באשר לניסיון הבריחה בדרך מבית הכנסת לניידת המשטרה, כנטען בסעיף 6 לכתב האישום - לא שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי אירוע כזה התקיים, כיוון שעידן לא הזכיר אותו כלל במסגרת שיחתו עם החוקר אביעד חלק שתועדה במזכר ת/6.

31. אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ומזכה את הנאשם מחמת הספק מכל יתר העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' אלול תשע"ח, 15 אוגוסט 2018, במעמד הצדדים